що Пророк, мир йому і благословення Аллага, розпочинаючи молитву, піднімав руки до рівня плечей

Передається зі слів Ібн 'Умара, нехай буде задоволений Аллаг ним і його батьком, що Пророк, мир йому і благословення Аллага, розпочинаючи молитву, піднімав руки до рівня плечей, а також під час вимовляння слів «Аллагу Акбар» перед здійсненням поясного поклону. Так само він піднімав руки й після випрямлення з поясного поклону, кажучи при цьому: «Нехай почує Аллаг того, хто прославив Його хвалою! Господь наш, хвала Тобі!» Але він не піднімав рук під час здійснення земного поклону.

[متفق عليه] [صحيح]

Пророк, мир йому і благословення Аллага, піднімав долоні рук лише в трьох випадках в молитві. Та піднімав їх (згинаючи в ліктях) до рівня плечей, тобто: верхнього плечового суглоба. Перший випадок: коли він, мир йому і благословення Аллага, починав молитву: під час вступного такбіру (такбірату-ль-іхрам). Другий: коли він, мир йому і благословення Аллага, говорив такбір для поясного поклону (руку'). Третій: коли він, мир йому і благословення Аллага, піднімав голову з поясного поклону (руку') і казав: «Самі'а Аллагу лі-ман хамідаг, Раббана ва ляка-ль-хамд» (Нехай почує Аллаг того, хто прославив Його хвалою! Господь наш, хвала Тобі!). І він не піднімав рук ні перед початком земного поклону (суджуд), ні при підйомі з нього.

http://www.sunnah.global/hadeeth/uk/show/3095